

متن پرسش

از استاد طاهرزاده می‌پرسم: سلام استاد محترم: ۱. شما می‌فرمایید که گاهی پیران اهل دل با موسیقی یک تلنگری به حواس باطنی می‌زنند و فعالش می‌کنند، یعنی یک ضربه کم داشتند که با موسیقی این ضربه را وارد می‌کنند ولی جوانان اگر موسیقی گوش کنند مطمئناً حواس باطنی و چشم دلشان را تعطیل می‌کنند. همیشه کمی بیشتر توضیح بدهید یا ارجاع دهید به آثار خودتون که در این زمینه به تفصیل بیشتری پرداخته اید؟ ۲. و عرض دیگرم هم این بود که بنده شنیده‌ام که برخی عرفا نظرشان این هست که عشق زمینی برای فرد وقتی اتفاق می‌افتد یا حتی با نظر و تعمق روی عشق های زمینی تا حدودی می‌تواند عشق الهی رو درک کنه و عشق و حرارتش نسبت به محبت و عشق به حضرت حق فعال یا فعال‌تر هم میشه اگر درست استفاده کنه. بنده از اون پس دیدم نسبت به این چیزها تغییر کرده و حتی چند شب پیش یک فیلم عاشقانه با این امید که حس عاشقی ای که چند صبحی در دلم افتاده بود از خدا دوباره گُر بگیره و الان روزها و ماه هاست که آرزوی اون حالات رو دارم و الان هم غم فراق خدا که به دلم هست رو مدتها و مخصوصاً اخیراً بعد دیدن اون فیلم بدجور آتش گرفتم و سه ساعتی به وقت اذان صبح مونده بود و رفتم سجده و فقط اشک و شرح درد فراق بود با خداجون. یاد وصیتنامه شهید باغانی افتادم و دلنوشته‌ها و مناجاتاش با خداوند متعال البته میدونم من به گردپای امثال شهید باغانی هم نمی‌رسم. حالا استاد آیا بنده به عنوان یه جوان دوست‌دار مسیر خدا با یک فیلم حلال و عاشقانه، وقتی آتش عشق الهی‌ام روشن شد، روشم اشتباه بود یا اینکه اون عشق نبوده و توهم بوده برام که در اثر اون فیلم رخ داده؟ و یعنی چشم حق بینم رو تازه تعطیل کردم؟ ۳. جواب سوال ۲۲۳۰۳ رو نمیدونم چرا هرچی میگردم در ایمیل نیومده، ببخشید همیشه لطف بفرمایید مجدد بفرستید؟ خیلی از شما ممنونم و واقعا نمیدونم چطور تشکر کنم، سعی می‌کنم لااقل به فرمایشاتتون خوب عمل کنم حاج آقا.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: ۱. غزالی در رابطه با این‌که چرا شیوخ عرفا در جلسه‌ی سماع عرفانی شرکت می‌کنند، می‌گوید: سماع، آن‌چنان را آن‌چنان‌تر می‌کند. یعنی افرادی که در وجوه روحانی خود استقرار داشته باشند با حضور در جلسه‌ی سماع آن حالت شدت می‌یابد که به نظر بنده برای شیعیان این حالت به نحو احسن در زیارت اولیاء معصوم «علیهم‌السلام» شکل می‌گیرد ۲. مولوی می‌گوید: «عشق‌ها گر زین سرا گر زان سر است / عاقبت ما را بدان سر رهبر است» یعنی اگر عشق، عشق باشد و

در راستای زیبایی‌های محبوب جلو رود و نه در دام شهوترانی‌ها، در هر صورت جان را به سوی محبوب مطلق می‌کشاند^۳. در جواب آن سؤال این‌طور عرض شد: باسمه تعالی: سلام علیکم: باید انسان احساس کند آن کتاب و یا آن جلسه، جوابِ طلب حقیقی اوست و به نحوی او می‌تواند از آن طریق تغذیه شود. موفق باشید